

at komme bort fra dette Underskud og dække de uhyre Udgifter, der igennem Lønningerne opstaar for disse tre Statsvirksomheder.

Jeg har altsaa ovenfor opgjort Udgifterne til Statstjenestemændene og andre fast ansatte til 198,1 Million. Dertil kommer, som sagt, Pensionisterne, Folkekirkens Tjenestemænd og Lærerne i Folkeskolen, derved bliver det 238,6 Millioner. Dertil maa regnes de 4,6 Mill. Kr. for dette Lovforslag og desuden de 15 Millioner, jeg før nævnte, og vi kommer derved op til 258,2 Millioner eller ganske nær ved 260 Millioner, der altsaa gaar til Lønninger og Pensioner i Henhold til den Lov, der blev vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen under 12. September 1919. Idet jeg har nævnt disse Tal, skal jeg hermed anbefale dette Forslag til Nomeringslov til det høje Folketings Overvejelse.

Dernæst skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Grundskyld*. Forslaget gaar ud paa, at fra 1. Juli 1921 bortfalder Ejendomsskylden og erstattes af en Skyld paa Grunden. Denne skal svares af de faste Ejendommens Grundværdi, hvorved forstaaes — saaledes som det har været forstaaet ved de forskellige Prøvevurderinger, og saaledes som det ogsaa forklares gennem den nugældende Lov om Vurdering til Ejendomsskyld med dertil føjede Grundvurdering — Jordens Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. Skylden skal udredes paa Grundlag af den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, der nu foretages i indeværende Aar eller ved de til denne knyttede Omvurderinger. Der vil saa ikke være at foretage nogen ny Fastsettelse af Grundværdien før pr. 1. Juli 1926, altsaa om 5 Aar. Det bestemmes, at Finansministeren skal fastsætte de nærmere Regler for Vurderingen, dog saaledes, at der med Hensyn til Grundarealer, der anvendes til Skovdrift, skal tages Hensyn til, hvad Arealet med den tilstedeværende Træbestand med almindelig god Drift vil give i aarligt Udbytte. Der skal dernæst paa Ejerens Begæring tages Hensyn til de private Forbedringer, der kan være foretagne, og som kan have ændret Grundens Værdi, dog ikke tidligere end højst 30 Aar forinden Vurderingen. Det fastsættes endvidere, at der af Vurderingssummen aarlig skal svares 5 pro mille, altsaa 5 Kr. pr. 1 000 Kr. af den fastsatte Grundværdi.

Der findes dernæst i Forslaget en

Række Bestemmelser om Omvurderinger, om Undtagelser fra Vurderinger, om Fritagelser for Grundskyld, om, hvorledes Grundskyld hæfter paa de forskellige Ejendomme, og hvorledes den skal udredes. Endelig er der Bestemmelser om selve Skyldvurderingsvirksomheden. Alle disse Bestemmelser er næsten enslydende med Bestemmelserne i den nugældende Lov om Ejendomsskyld. Jeg finder derfor ikke nogen Grund til at gaa nærmere ind paa dem her.

Yderligere fastslaas det i § 10, at for Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder skal der foretages et Fradrag i Vurderingssummen paa 2 000 Kr. i de første 5 Aar indtil 1. Juli 1926 og et Fradrag paa 1 000 Kr. i de næste 5 Aar. Dette Fradrag bortfalder dog ved Ejerskifte. Tilsvarende hertil kan der for Ejendomme i København med Frederiksberg og Købstæder og i Marstal, der altid nævnes ved Siden af Købstæderne, fradrages for saadanne Ejendomme, der anvendes til Beboelse, og hvor den aarlige Lejeværdi ikke overstiger 300 Kr. for København og Frederiksberg og 200 Kr. for Købstæderne, et Beløb, svarende til 7 Gange Lejen. Dette Fradrag ydes kun efter Ejersens Begæring.

Dette er Lovforslagets Indhold. Jeg maa føje til, at der ikke deri er optaget nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de i Øjeblikket værende Bygninger, der jo alle fradrages fra denne Vurdering og fra denne Skyld, men at der naturligvis kan være Tale om at paalægge enkelte meget kostbare Lejligheder eller Huse, som er indrettede til Enkeltmandsbeboelse, og som er af særdeles stor Værdi, en særlig, i alt Fald midlertidig, Afgift. Herom kan der imidlertid forhandles med Rigsdagen; der vil fra Finansministeriets Side ikke være noget i Vejen derfor.

Ved dette Lovforslags Gennemførelse tænkes der at ville indkomme et Beløb paa omtrent 14 Mill. Kr., hvilket jo er noget mere end det, der i Øjeblikket indkommer ved den forøgede Ejendomsskyld. Loven kan ikke faa nogen finansiel Betydning for det næste Finansaar, thi den kommer slet ikke til at gælde i dette, den kan først komme til at faa Gyldighed for Finansaaret 1921—22. Men Forslaget forelægges nu som en Art Forløber for den store Skattedrøftelse, som maa finde Sted, og som til Dels, efter Revisionsbestemmelser i de gældende Skattelove, skal finde Sted i næste Rigsdagssamling. Og der kan jo ikke være Tvivl om, at selve dette Lov-